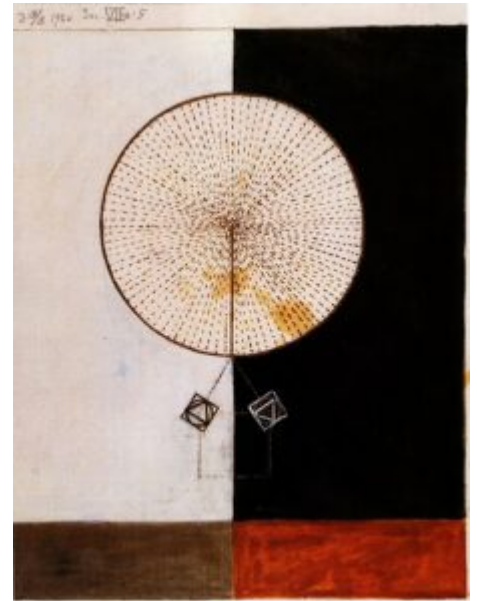

POEME

Autor: Ilinca Bernea | 23 aprilie 2023

Numărătoarea

Un om, de-ai avea, e mai mult decât doi, dar sunt buni și doi, sunt mai mult decât zece.

La limită și zece oameni de-ai avea, nu e rău. Sunt mai mult decât o sută.

Și de ai o sută de oameni tot ține, se poate. Chiar dacă nu ai doar zece, doar doi.

E mai bine decât să ai o mie de oameni, dar și o mie sunt mai mult decât nimic.

La o adică poți avea și un înger.

Te ține treaz.

Îți amintește mereu cât de mult ai nevoie de un singur om.

Intermittent reinforcement

Animalele învață repede

Pisica știe că ori de câte ori îi dau medicamentul primește apoi ceva bun

Îl înghite fără proteste și se repede la farfuria ei

În felul ăsta n-am cum să ratez sau să uit să îi ofer recompensa

Persanul avea păr foarte lung. Y. îl pieptăna după ce mânca.

Îi plăcea și de aceea mânca tot mai des. Nu îi era foame dar aștepta să fie dezmiertat.

La începutul fiecărei relații, primești niște indicii, afli ce obții și în ce condiții

Animalele învață regulile rapid

Am înțeles că, dacă nu ripostez la atacuri sunt bună și înțelegătoare

Și dacă o fac sunt o scorpie

După trei zile n-am mai ripostat

După care mi-a dat de înțeles că sunt o cârpă și o ciudată

Că nu mă atinge nimic

Ar fi trebuit să mă oftic

Dar nu mai avea la ce scorpie să se stropșească

Am înțeles după o săptămână că dacă îmi țin pliscul va fi bine

Dar n-a fost bine, pentru că eram prea tăcută deci periculoasă

Am înțeles că dacă plâng când aud că sunt de nedorit și o stricată, sunt instabilă, pentru că ar trebui să-i suport libertatea de expresie cu seninătate

Și n-am mai plâns.

După care am învățat că sunt ostilă, dacă nu mișc în front. Că dau mesaje de respingere.

Ar fi trebuit să îmi pese de ce-mi spune.

Dacă îi făceam pe plac, uneori, doar uneori, fără nici un motiv, mă săruta ca și cum m-ar fi iubit.

Nu reușeam să învăț ce să fac, ca să am cât de cât controlul.

S-au făcut așa experimente, pe șoareci și pe maimuțe.

Li se dădea ceva bun dacă erau disciplinați și se conformau comenzilor gardianului, la ore fixe.

După care recompensa n-a mai venit la ore fixe. Ci absolut imprevizibil.

Și șoarecii, și maimuțele au înnebunit.

Cu el n-am nimic. E un animal care a supraviețuit experimentului.

Cu cei care trag tare libertatea spiritului am ce am.

Gândacul de apartament

Mă gândesc că ar trebui să fiu buddhistă

buddhiștii înțeleg natura, nu omoară un gândac

respectă orice ființă

dar ce îmi trebuie mie să fiu buddhistă

ce îmi dă asta

până și verbul a fi e folosit prost în expresie

că nu ai cum să fii altceva decât ce ești

o formă de viață

buddhismul nu e o formă de viață

ci un stil de viață în cel mai bun caz

ceea ce presupune niște ritualuri zilnice

dar ritualurile sunt făcute să îi lege pe oameni

să îi țină împreună

e nevoie de o comunitate ca să fii religios

oamenii singuri n-au religie

într-o mare metropolă

poți avea doar credințe

iei un microfon și începi să torni

și alții dau din cap

da, așa e, ce bine le zice

ăsta e ritualul contemporanilor

și pe urmă plecă singuri acasă și umplu forumurile de inimioare și înjurături

Vorbesc mult când am câte un subiect care mă pasionează

pare că vreau să conduc sau să fiu ascultată și aprobată

dar eu chiar îmi bat capul cu epistema

îmi vine, așa, nu mă pot abține

sunt aproape fericită când cineva e așa de bun încât să urmărească

argumentele pe care le aduc în favoarea empirismului

așa e și tata

nu e vorba că îi plac ideile sau că nu l-ar stânjeni limitele vocabularului

e presiune, o stare incomodă, stresantă

parcă ai vrea să te trezești și ești chiaun

și tot caști și te freci la ochi și te întinzi

să scapi de stare aceea confuză

vrei să spui adevărul

și adevărul nu se poate spune

asta e

dar ce treabă am eu să spun adevărul

trag tare cu Darwin, cu predispozițiile înnăscute

ca și cum, chiar dacă

ăsta ar fi adevărul gol goluț

și aș avea toate garanțiile că ăsta e adevărul

mi-ar da ceva

ar face să dispară dintr-odată

discursurile

frica

miile de leghe dintre fiecare și fiecare

așa, în linii mari, sunt un om normal

când am un gândac în sufragerie mă agit, am dileme, imaginez scenarii ale crimei

nu mă mai obsedează epistema

mă gândesc dacă îl omor cu saboții grei pe urma va trebui să spăl pe jos să mă ating de cadavru

dacă îl iau cu șervețelul îl voi simți cum mișcă, cum se zbate

nu pot să îl ucid cu mâna

as putea să iau fârașul cu coadă, să îl matur, să-l arunc într-o pungă

și să fug cu punga

la gunoiul din stradă

buddhiștii nu procedează așa

și în plus nu mi-a plăcut nici un bărbat buddhist

ca să îmi vină

chemarea.

Imagine: Hilda af Klint, Sursa: Wikiart